

lidt Smaahalm paa et Loft over et Udhus, der var saa utæt, at Sneen fæg ned til ham. Han mener imidlertid, at det især var paa Tilbageetoget fra Dannevirkestillingen, at han fik sit Knæk, idet han i 3 Nætter og 2 Dage ikke kom i Hus og intet havde at dække sig med. Paa Marschen blev han syg, men holdt dog ud, til han kom i Kvarter i Ulkebøl, da han overfaldtes af en Blodstytning og kom paa Lafaret, hvor han henlæa længere Tid, indtil han blev stillet for en Kassationskommission og kasseret. Ved sin Hjemsomt og længe efter var han syg og kunde i 2 Aar intet fortjene; men, da han havde en Mødrenearv paa 300 Rdl., og det der paa Egnen anjaas for en Stam at søge Invalideunderstøttelse, undlod han dette. Han købte, efter at have giftet sig, en mindre Ejendom i Bendisyssel, men da hans svage Helbred ikke tillod ham at tage tilbørlig fat, folgte han den og flyttede til Vihjølbing paa Mors, hvor han begyndte at lave Kunstgødning. For- skellige Tab i Forbindelse med den stærke Konfurrence nødte ham til at opgive sit Bo til Konkurs, hvorefter han søgte at ernære sig ved Oibryggeri, men maatte af Mangel paa Vidder opgive det, og maa nu som Arbejdsmand skaffe det fornødne til sit og Families — Hustru og 5 Børn, af hvilke 3 utonfirmerede — Underhold. Da hans Brygt siden Krigen har været svagt, kan han ikke paatage sig noget videre anstrengende Arbejde. Da han paa et Andragende til Invalidebestyrelsen om Understøttelse har modtaget det Svar, at man ikke kan tilstaa ham en saadan, fordi der ikke foreligger noget, som godtgør, at hans Brygtvaghed er paadragen i den militære Tjeneste, andrager han om Folketingets Bistand til at erholde den.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Finansministeren.

90. Fra forskellige Sogneraad i Ribe Stift om at faa de Udgifter refunderede af Statskassen; som paaføres Kommunerne ved efter Fredstraktaten af 30te Oktober 1864, Art. 19, overførte, med ekstraordinært Hjemstedsbevis forsynede trængende Individer fra Hertugdømmerne. (Indbragt den 20de Januar 1891 af Folketingsmændene for Vejle Amts 2den Valgkreds, Berg, Ribe Amts 2den Valgkreds, Blumme, og Ribe Amts 3dje Valgkreds; Busk.)

Andragerne oplyse som, at siden Fredstraktaten af 30te Oktober 1864 er der tilført Grænskommunerne et betydeligt Antal Individer, som have stiftet Familie og maa have Fattighjælp, og efter som Børnene vokse til paaføres tillige derved Kommunerne store Udgifter til deres allerede byrdefulde Skolevæsen. Det anføres eksempelvis, at i en fattig, med Hensyn til Skolevæsenet jærlig bebyrdet Kommune, Føvling-Holsted, havez 27 saadanne Børn i Skolerne, og at Ministeriet har, under Henviisning til Lov af 9de Marts 1872, § 4, nægtet at refundere Udgifterne derved for tvende Fjerdingaar med i alt 28 Kr. Andragerne mene nu, at Ministeriets Fortolkning af nævnte Lovsted ikke er rigtig, og andrage derfor om, at de Udgifter, der saaledes paaføres Kommunerne, refunderes dem med det Beløb, der bevisslig betales for den trængende Familie. Da de Beløb, som Grænskommunerne maa yde til disse fattige, løbe op til flere Tusinde Kroner, og da de i Reglen ikke kunne indvære dem af Kommunekasserne, andrage de endvidere om, at Statskassen vil give Forskud paa disse Summer. De henlede ogsaa særlig Opmærksomheden paa et andet Forhold, nemlig hvorledes der med Hensyn til deres eventuelle Hjemstedsret skal forholdes med Børn af de Forældre, der, skønt Fattiglemmer, overfor hvilke man ikke har Forjærgelsespligten, ere paatvungne Kommunerne, idet det vilde blive en Byrde, hvis Størelse for Tiden ikke kan overses, om saadanne Børn fik Forjærgelsesret i de saa Grænskommuner. De mene, at der er mange Momenter, som i de herhenhørende Forhold tale for en billig Fortolkning af Lovene overfor disse. Det bemærkes, at medens Fattighjælpen til de saakaldte Statsarme i Byerne gives saa rundelig, at disse ikke tage Arbejdsfortjenesten fra egne Folk, gives Understøttelsen i Landkommunerne med et saa indskrænket Beløb, at de vedkommende nødvendig maa søge Arbejde, og den private Godgørenhed maa træde til for at hjælpe dem. Det oplyses, at en sliq Slesviger havde ladet sig overflytte til Brørup-Lindnub, men rejste derefter til Kolding, som gav ham en Understøttelse paa 247 Kr. for et halvt Aar, medens han i den forrige Opholdskommune for et lignende